

uitspraak

Uitspraak d.d. 29 juli 2020 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3877

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. H.D. Coumou en mr. M. Bijleveld,

tegen

de heer [verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,
advocaat: mr. F.B.A.M. van Oss.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 11 december 2017 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder is op 13 juni 2018 en 1 november 2018 telefonisch gehoord door klager. Bij brief van 3 september 2019 heeft klager verweerder geïnformeerd dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is op 13 september 2019 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 5 januari 2020 aan de advocaat van verweerder, is verweerder uitgenodigd voor de zitting van 18 maart 2020. Op 31 januari 2020 is bericht gekomen van de advocaat van verweerder dat verweerder op 18 maart 2020 verhinderd was. Vervolgens is verweerder bij brief van 25 februari 2020 aan zijn advocaat, uitgenodigd voor de zitting van 15 april 2020. Als gevolg van de overheidsmaatregelen na de uitbraak van het COVID 19-virus kon die zitting niet doorgaan. Bij brief aan de advocaat van verweerder van 8 juni 2020, is verweerder uitgenodigd voor de zitting van 17 juni 2020.

1.4. Bij e-mailberichten van 4 en 9 juni 2020 heeft de advocaat van verweerder stukken in de procedure gebracht.

1.5. Op de zitting van 17 juni 2020 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager, en verweerder en zijn advocaat verschenen.

1.6. Het verzoek van de advocaat van verweerder om de door hem meegebrachte [persoon 1] als getuige te horen is op de zitting door de tuchtcommissie afgewezen, nu de tuchtcommissie daartoe geen aanleiding heeft gezien.

1.7. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Door verweerder en zijn advocaat is verweer gevoerd, eveneens aan de hand van een pleitnota en mede onder verwijzing naar het verweerschrift van 22 maart 2018 dat de advocaat van verweerder bij klager heeft ingediend.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder heeft op 15 oktober 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd en daarbij verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.2. Verweerder was sinds 2015 als zelfstandig consultant werkzaam bij de bank. Met ingang van 15 augustus 2016 is hij bij de bank in dienst getreden.

2.3. Verweerder was in zijn functie als [functie 1] verantwoordelijk voor commerciële contracten van de bank. Verweerder had niet de bevoegdheid (zelfstandig) opdrachten aan leveranciers te verstrekken.

2.4. [Bedrijf] (hierna: [bedrijf]) was een onderneming die mensen leverde alsmede kennis en softwareoplossingen aanbood aan klanten in de financiële sector. De onderneming werd gevoerd door (in ieder geval) [persoon 2] en [persoon 1].

2.5. Verweerder en [persoon 1] kenden elkaar vanuit een vorige werkbetrekking van verweerder bij een eerdere opdrachtgever.

Raamovereenkomst (juni 2016)

2.6. Op 13 juni 2016 heeft verweerder vanuit zijn zakelijke e-mailadres een General Purchase Agreement (raamovereenkomst) gestuurd aan [persoon 1] waarin [bedrijf] is vermeld als contractpartij van de bank. Deze raamovereenkomst houdt geen opdracht aan een leverancier in, maar stelt de voorwaarden vast waaronder diensten en goederen door een leverancier aan de bank kunnen worden geleverd.

2.7. Op 15 juni 2016 heeft de bank, afdeling [afdeling], de in tweevoud door [persoon 2] namens [bedrijf] ondertekende raamovereenkomst ontvangen. Tevens bijgevoegd waren een [Service Conditions] (voorzien van paraaf) en Supplier code of conduct (in tweevoud ondertekend door [persoon 2]). Verweerder heeft de door [bedrijf] ondertekende raamovereenkomst in zijn kast bewaard. De raamovereenkomst is niet namens de bank ondertekend.

2.8. Verweerder heeft op 28 september 2017 verklaard (bijlage 20, p. 4) dat een screening moet zijn afgerond voordat het raamcontract wordt afgesloten. In een brief van de bank aan verweerder van 20 oktober 2017 (bijlage 6) is vermeld dat een raamovereenkomst normaal gesproken pas wordt verzonden nadat een opdrachtnemer het screeningsproces volledig heeft

doorlopen en er sprake is van meerdere opdrachten. [bedrijf] heeft niet het screeningsproces van de bank doorlopen.

MIFID II/MAR (oktober – december 2016)

2.9. In het kader van het project MIFID II/MAR werd door de bank naar een IT-oplossing gezocht. De afdeling Compliance van de bank was de interne opdrachtgever van dat project. Binnen de bank wordt de interne opdrachtgever wel aangeduid met ‘de *business*’. [Persoon 3] was werkzaam voor de afdeling Compliance. [persoon 4] was [functie 2] bij de bank.

2.10. [persoon 1] heeft op 31 oktober en 1 november 2016 per e-mail, met als onderwerp ‘MiFID II Greenlight’, informatie over software, genaamd Greenlight, gestuurd aan [persoon 3]. [Persoon 3] heeft deze informatie doorgestuurd aan [persoon 4] en aan de projectleider bij de bank van het project MIFID II. [Persoon 4] heeft op 2 november 2016 aan [persoon 3] ge-emaild dat er wat hem betreft “te weinig aanleiding [is] om hier verder in te duiken”.

2.11. Op 3 november 2016 heeft [persoon 3] een e-mail gestuurd aan [persoon 1] die voor zover van belang inhoudt:

“Ik heb jouw berichtje met mijn contact bij COO gedeeld en met (een van de) projectleiders van MiFiD II. Hieronder de reactie van COO (tuchtcommissie: voornoemde e-mail van [persoon 4] van 2 november 2016). De projectleider deed het af met “nooit van gehoord”.

(...)

Ben bang dat ik even niet meer kan doen, sorry”.

2.12. In reactie op die e-mail heeft [persoon 1] dezelfde dag om 16.29 uur een e-mail aan [persoon 3] gestuurd (gevoegd bij het verweerschrift van 22 maart 2018) die voor zover belang inhoudt:

“ Hallo [persoon 3], (...). Ik zou graag met [persoon 4] willen praten en laten zien dat het wel degelijk de oplossing is voor [bank] (...). We hebben het hier over een standaard oplossing die ook bij andere organisaties gebruikt wordt voor hun MiFID II problematiek. Ik hoor graag van je.”

2.13. Diezelfde dag om 16.33 uur heeft [persoon 1] whatsappberichten gestuurd naar verweerder, inhoudende: “Heb net een reactie gestuurd naar [persoon 3]. Jij staat in bcc”.

2.14. Op 8 november 2016 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen [persoon 4] en [persoon 1] waarbij [persoon 4] tegen [persoon 1] heeft gezegd dat Greenlight geen geschikte oplossing was voor ‘communication monitoring’ en dat er voor het project MiFID II al een andere oplossing was gekozen.

2.15. Op 8 november 2016 heeft verweerder een whatsappbericht gestuurd naar [persoon 1], inhoudende: “Doe mij nog even ff die greenlight documentatie? Ik kwam nog een mifid kabouter tegen in dit pand...”. De e-mailstring met bijlagen die verweerder vervolgens van [persoon 1] heeft ontvangen, heeft verweerder doorgestuurd aan zijn collega bij de afdeling [afdeling] [persoon 5].

2.16. Op 9 november 2016 stuurt verweerder whatsappberichten aan [persoon 1], waarin hij onder meer informatie geeft over [persoon 6], [functie 3] van de bank. De whatsappberichten houden het volgende in:

“[Persoon 6] is waar alle mifid bij elkaar komt. Heb met [persoon 7] besproken, hij wil dit morgen met [persoon 6] bespreken. Zij zit er ook bij (...) Fingers crossed (...) Heb die collega ook greenlight deck gemaild. (...) Beetje herrie blijven maken. En dat jullie al accoord zijn met de contractvoorwaarden”.

Hierop antwoordt [persoon 1]: “Top”.

2.17. Op 10 november 2016 heeft verweerder een e-mail gestuurd naar [persoon 3] die voor zover van belang inhoudt:

“(…) ik [zat] vanmorgen met [persoon 6] aan tafel. Ik heb heel kort met haar over MifidII en Greenlight gehad. Zij was hiervan niet op de hoogte en wou graag weten over de achtergronden. Graag zou ik binnenkort even met je om de tafel willen zitten zodat ik naar [persoon 6] de juiste info doorstuur. Wellicht kan ik je zo helpen”

2.18. In een e-mail van 15 november 2016 (om 12.17 uur) aan [persoon 6], met verweerder als cc geadresseerde, heeft [persoon 1] het volgende geschreven:

“Dank u wel voor het telefoongesprek. Zoals afgesproken in het telefoongesprek, zou ik u willen vragen om een mogelijkheid te krijgen om de MiFID II oplossing van Greenlight nader toe te lichten in een persoonlijk gesprek. In de bijlage[n] vindt u de informatie van SAP/Greenlight.”

2.19. Whatsappberichten van 15 november 2016 (vanaf 17.49 uur) tussen verweerder (V) en [persoon 1] ([1]) houden het volgende in:

“V: Ging het goed met mevr [persoon 6]?”

[1]: Ik moest haar een mail sturen, de info nog een keer erbij gedaan. Jij staat in de cc trouwens.

V: Klopt gezien.

[1]: Morgen ff bellen om aan tafel te komen...”

2.20. In een e-mail van 17 november 2016 (om 15.55 uur) is in reactie op voornoemde e-mail van [persoon 1] van 15 november 2016 namens [persoon 6] aan [persoon 1] geschreven dat [persoon 6] bedankt voor (geen behoefte heeft aan) het door [persoon 1] voorgestelde gesprek. Verweerder is in deze e-mail cc geadresseerde.

2.21. Op 25 november 2016 heeft verweerder een e-mail gestuurd aan [persoon 1] met daarbij gevoegd een template van een [delivery agreement].

2.22. In december 2016 is een account voor [bedrijf] binnen het facturatiesysteem van de bank genaamd [systeem] aangemaakt.

2.23. Op 15 december 2016 heeft [persoon 1] in een whatsappbericht aan verweerder gevraagd: “Krijgen we nog inlogcodes voor [systeem]? Etc...”. Verweerder heeft hierop geantwoord: “Daar weet ik niets van. Moet je bij [persoon 8] vragen”.

2.24. Op 16 december 2016 heeft [persoon 2] in een e-mail aan een bij [systeem] betrokken medewerker gevraagd hoe hij in [systeem] komt omdat hij aanneemt “dat de urenverantwoording ingevoerd moet worden?” Hierop heeft verweerder in een e-mail geantwoord, met [persoon 1] in de cc:

“Mannen, uren boeken vindt nu nog niet plaats in [systeem]. Mijn suggestie is om urenstaten af te tekenen voor nu. Zodra de PO (tuchtcommissie: Purchase Order) en papierwinkel gereed is dan kan er gefactureerd worden”.

2.25. Op 21 december 2016 heeft verweerder in een e-mail aan een medewerker van [afdeling] bevestigd dat hij zal regelen dat de business een order gaat “inschieten in [systeem]”.

Audit SAP (januari 2017)

2.26. Op 4 januari 2017 om 9.13 uur heeft verweerder een e-mail die hij had ontvangen van een bankmedewerker doorgestuurd aan [persoon 1]. Bij de e-mail was de ondertekende ‘SAP Software License Agreement’ gevoegd.

2.27. SAP is een leverancier van de bank.

2.28. In een whatsappbericht van dezelfde datum om 9.57 uur heeft [persoon 1] aan verweerder geschreven:

“Net ff je mail gelezen van SAP, het heeft met een Audit te maken bij SAP, de boekhouder wil controleren of SAP daadwerkelijk die omzet bij jullie heeft gerealiseerd.”

Facturen [bedrijf] (februari 2017)

2.29. Op 17 februari 2017 ontvangt verweerder een e-mail van [persoon 2], inhoudende:

“Ik weet dat je druk bent maar ik zou je toch graag even spreken over de status van het lopende project en de afhandeling van de openstaande facturen”.

2.30. Begin maart 2017 heeft verweerder een gesprek gevoerd met [persoon 1] en [persoon 2] in de centrale hal van het bankgebouw. Tijdens dit gesprek zijn door [persoon 1] of [persoon 2] in een enveloppe drie facturen van [bedrijf] aan verweerder overhandigd. De facturen zien respectievelijk op de maanden december 2016, januari 2017 en februari 2017, en betreffen bedragen van respectievelijk € 114.345, € 220.552,50 en € 180.592,50. Tevens hield de enveloppe in een ‘offer to [bank]’ van [bedrijf]. In dit voorstel is vermeld:

“Not included in the offer – work performed in the period 1-12-2016 until start date of this proposal”.

2.31. Verweerder heeft de enveloppe met genoemde documenten in zijn kast bewaard.

Contacten tussen de bank en [bedrijf] (maart – mei 2017)

2.32. Op 28 maart 2017 heeft [persoon 1] een e-mail naar verweerder gestuurd, inhoudende voor zover van belang:

“Hi [verweerder],

Ik wil deze mail naar [persoon 4] (tuchtcommissie: [persoon 4]) sturen, wat vind jij van deze mail?

Beste [persoon 4],

Dank voor de afspraak die we voor morgen hebben kunnen vastleggen.
Voor de goede orde wil ik nog even wat zaken benoemen die wij, [bedrijf], graag besproken willen hebben.

1. Geleverde werk tot vandaag 28 maart 2017

Het team heeft vanaf 2 december 2016 in een mondelinge opdracht van de [bank] gewerkt aan analyse en opzet van Market Abuse Regulation binnen het Mifid II project t.b.v. Compliance afdeling.

(...)

2. Vergoeding voor het geleverde werk.

Zoals afgesproken hebben de teamleden hun urenstaten bijgehouden. Op basis van deze urenstaten hebben wij facturen gemaakt en aangeboden aan de bank. Tot vandaag heeft er nog geen enkele betaling plaatsgevonden terwijl de facturen over de periodes december 2016 en januari 2017, in acht nemende de raamovereenkomst tussen [bank] en [bedrijf] genoemde 35 dagen betalingstermijn, inmiddels reeds lang deze betalingstermijn overschreden hebben. (...)

2.33. Verweerder heeft in een e-mailbericht van dezelfde dag hierop geantwoord:

“Onder de gegeven omstandigheden vind ik het extreem lastig te voorspellen wat de impact zal zijn hiervan. Aan de andere kant snap ik goed de ratio vanuit [bedrijf] achter dit bericht.”

2.34. In een e-mailbericht van dezelfde dag heeft [persoon 1] hierop gereageerd:

“Ik zit met hetzelfde dilemma op het moment. Wetende dat [persoon 4] (tuchtcommissie: [persoon 4]) de sleutel is, lijkt het mij nog te vroeg op deze “manier” erin te stappen. Ik denk door met elkaar morgen aan de tafel te zitten en in het gesprek met elkaar tot een oplossing te komen beter werkt dan vooraf al de “messen” op tafel te zetten (...)

2.35. Op 24 april 2017 heeft [persoon 1] een whatsappbericht gestuurd aan verweerder over een brief aan [persoon 9], Compliance Officer bij de bank, met de volgende inhoud.

“Excellentie, zit te broeden op een tekst naar [persoon 9] toe, wat vind jij hiervan?

Geachte mevrouw [persoon 9],

Wij, de partners van [bedrijf], richten ons via deze mail tot u met een verzoek om uw hulp. Sinds vorig jaar zijn wij met de [bank] in gesprek over diverse onderwerpen maar met de nadruk over de MifidII problematiek en hoe deze op te lossen. Na diverse/vele gesprekken is uiteindelijk de afspraak gemaakt dat wij met een team o.l.v. [persoon 10], per 1 december 2016 zouden beginnen met een eerste analyse fase met name gericht op de Market Abuse/AML binnen Mifid II. De afspraken zijn destijds gemaakt met mw. [persoon 3] (tuchtcommissie: [persoon 3]) die vanuit [bank] [afdeling] ondersteund werd door de hr. [verweerder].

(...)

Tegelijkertijd heeft het team doorgewerkt zoals al eerder gememoreerd. De uren door het team gemaakt zijn keurig bijgehouden op timesheets en op basis van deze timesheets zijn facturen opgemaakt en aangevoden (tuchtcommissie: aangeboden). Deze facturen staan allemaal nog open bij de bank en ons verzoek aan u is om de facturen te accorderen zodat betaling kan volgen.”

2.36. Op 25 april 2017 heeft verweerder op dit whatsappbericht gereageerd:

“Let ff op een paar typo’s. Maak duidelijk dat dit project je aanspreekt en dat jullie hier voor gaan om dit succesvol op tijd op te leveren. (...)”

2.37. Op 26 april 2017 heeft [persoon 1] een e-mail gestuurd aan [persoon 9], met vrijwel dezelfde inhoud als in het whatsappbericht aan verweerder voorgelegd.

2.38. Op 22 mei 2017 heeft [persoon 10], medewerker van [bedrijf], een e-mail gestuurd naar verweerder en [persoon 6], die voor zover van belang het volgende inhoudt:

“Beste [persoon 6] en [verweerder],

Namens [persoon 1] en [persoon 2] stuur ik hierbij de voorstel agenda voor de bespreking tussen [bank] en [bedrijf] zoals vorige week afgesproken tussen [persoon 1] en [verweerder] om de doelstellingen en de status van het Regulatory Management project van [bedrijf] voor [bank] toe te lichten.”

2.39. Op 22 mei 2017 heeft [persoon 6] in reactie op deze e-mail van [persoon 10] een e-mail gestuurd aan verweerder inhoudende:

“[Verweerder], mis ik iets? Ik dacht dat er geen project was??”

2.40. Op 23 mei 2017 vindt de volgende whatsappconversatie plaats tussen verweerder (V) en [persoon 1] ([1]):

“[1]: (...) [persoon 10] is per direct ontslagen (...).

V: Wat was nou de aanleiding waarom hij dacht dit te gaan doen? Nu ben ik exposed en dat is niet handig nu.

(...)

V: Ik ben wel verbijsterd dat dit zo heeft kunnen gebeuren. Dit speelt mensen met een vooroordeel flink in de kaart... Weet ook ff niet hoe dit met legal verder gaat.... (...). Hoe de-escaleren we de boel nou dan?!

(...)

[1]: Ik zal daar even over moeten nadenken om dit te de-escaleren. (...) Ik baal hier

enorm van, nogmaals mijn excuses voor de actie van [persoon 10]. Hij mag ook geen contact meer hebben met de bank, dat staat ook in het contract wat hij getekend heeft.”

Claim [bedrijf] (augustus 2017)

2.41. Bij brief van 18 augustus 2017 heeft [persoon 1] bij de bank een claim ingediend van € 1,5 miljoen euro voor door [bedrijf] verrichte werkzaamheden.

2.42. De volgende dag, 19 augustus 2017, vindt de volgende whatsappconversatie plaats tussen verweerder en [persoon 1]

“[1]: Ik kom niet meer bij. (...) Zeg maar tegen [verweerder] dat als de [bank] (de tuchtcommissie begrijpt: [bank]) geld stort ik de hoofdtribune voor hem uitkoop. (...) [naam] kort door de bocht.

V: Ik kan alleen daar niet aan de knoppen zitten.

[1]: Moest net verschrikkelijk lachen toen ze dat schreef.”

2.43. De bank heeft betwist dat er een opdracht is verstrekt aan [bedrijf].

Interne regels van de bank

2.44. De ‘[gedragscode]’ van de bank houdt onder meer in dat een bankmedewerker zijn best dient te doen alle mogelijke vormen van belangenverstrengeling te voorkomen en dat bij de schijn van belangenverstrengeling de bankmedewerker overlegt met zijn leidinggevende.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 2, 4 en 5 van de Gedragsregels Bancaire Sector. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod van een jaar op te leggen.

3.2.1 In het verweerschrift van 22 maart 2018 is namens verweerder primair het standpunt ingenomen dat de tuchtcommissie niet bevoegd is van de zaak kennis te nemen omdat het gaat om een arbeidsrechtelijk geschil. Subsidiair heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat hij niet in strijd met de gedragsregels heeft gehandeld, dan wel dat een schending van onvoldoende ernstige aard is, dan wel dat er geen aanleiding is een maatregel op te leggen.

3.2.2 In de kern is het volgende aangevoerd. In juli 2016 heeft [persoon 1] met [persoon 3] gesproken over de inzetbaarheid van Greenlight voor de bank. [Persoon 1] informeerde vervolgens verweerder dat [persoon 3] opdracht had verstrekt tot de start van het project en vroeg verweerder contact met haar op te nemen. [Persoon 3] gaf hem aan dat de opdrachtverstrekking moest verlopen via [persoon 4]. Het contact tussen verweerder en [persoon 4] kwam echter niet tot stand. Om de opdracht voor te bereiden heeft verweerder templates van een raamovereenkomst en later de delivery agreement naar [bedrijf] gestuurd, hetgeen niet ongebruikelijk was in gevallen waarin met een leverancier snel tot een gelijk moest worden gekomen. Verweerder kreeg van [persoon 1] de indruk dat de afspraken nagenoeg rond waren en dat er enkel nog een formele opdrachtbevestiging vanuit de *business* moest komen. Verweerder heeft in contacten met [bedrijf] steeds uitdrukkelijk het voorbehoud

gemaakt dat de opdracht pas rond was op het moment dat de business een budgetvrijgave had gegeven en dat [bedrijf] pas kon declareren op het moment dat de formaliteiten doorlopen waren.

3.2.3 Bij de beoordeling van de feiten, zal de tuchtcommissie ingaan op onderdelen van het verweer die betrekking hebben op specifieke gedragingen.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
2. De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim.

4.2. De tuchtcommissie gaat voorbij aan het primaire standpunt van verweerder dat de tuchtcommissie niet bevoegd is van de zaak kennis te nemen omdat het zou gaan om een arbeidsrechtelijk geschil. De omstandigheid dat deze zaak arbeidsrechtelijke gevolgen heeft gehad, doet er niet aan af dat de tuchtcommissie op grond van het tuchtreglement kan beoordelen of de gedragingen van verweerder in overeenstemming zijn met de gedragsregels.

4.3. De tuchtcommissie komt hierna, samengevat, tot het oordeel dat het handelen van verweerder er blijk van geeft dat sprake was van belangenverstrengeling. Verweerder, medewerker van de bank, heeft zich de belangen van [bedrijf] in de relatie tot de bank zodanig aangetrokken en soms behartigd, dat niet gezegd kan worden dat hij als integer en zorgvuldig handelend bankmedewerker de belangen van de bank voldoende in ogenschouw heeft genomen. Dit heeft mede erin geresulteerd dat hij niet steeds zorgvuldig heeft opgetreden.

4.4. In dat verband stelt de tuchtcommissie allereerst vast dat verweerder zich heeft ingespannen om [bedrijf] leverancier van de bank te maken, en in het bijzonder om [bedrijf] het softwareprogramma Greenlight aan de bank te laten leveren. Deze inspanningen beginnen met het toesturen van de raamovereenkomst aan [bedrijf] op 13 juni 2016, zonder dat [bedrijf] het gebruikelijke screeningsproces van de bank heeft doorlopen. Namens verweerder is het verweer gevoerd dat de overeenkomst slechts door hem is toegezonden om [bedrijf] vast kennis te laten nemen van de voorwaarden waaronder later eventueel geleverd zou kunnen worden. Dit wordt echter tegengesproken door het feit dat [bedrijf] twee dagen later het contract, vergezeld van andere documenten waaronder een 'supplier code of conduct' ondertekend retour zendt aan verweerder. De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat verweerder met het contract kennelijk -zonder dat het screeningsproces was doorlopen- het aanbod heeft doen uitgaan aan [bedrijf] om leverancier van de bank te worden. Dat dit ook aldus is opgevat door [bedrijf] mag -naast het feit dat zij het contract heeft ondertekend- ook blijken uit het feit dat door [persoon 1] een beroep wordt gedaan op (de betalingstermijn in) het contract in zijn concept e-mail van 28 maart 2017. Er is niet gebleken van een reden voor verweerder om het gewone proces in het geval van [bedrijf] niet te volgen. Evenmin is gebleken dat verweerder aan [bedrijf] duidelijk heeft gemaakt dat de raamovereenkomst uitsluitend is toegezonden om voorwaarden bekend te maken en dat daar door [bedrijf] geen

enkel recht aan kon worden ontleend. De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat verweerder door het toesturen van het contract zonder dat proces te doorlopen onzorgvuldig heeft gehandeld.

4.5. De inspanningen van verweerder komen ook tot uiting als in november 2016 pogingen van [bedrijf] ([persoon 1]) om via [persoon 3] en [persoon 4] het softwareprogramma Greenlight aan de bank te leveren op niets uitlopen. De tuchtcommissie overweegt in dit verband als volgt.

4.6. Uit het whatsappbericht van 3 november 2016 van [persoon 1] leidt de tuchtcommissie af dat verweerder bcc-geadresseerde was van de e-mail die [persoon 1] die dag aan [persoon 3] heeft gestuurd. Verweerder was er, gezien dat whatsappbericht en de aldus aan hem toegestuurde e-mailcorrespondentie tussen [persoon 3] en [persoon 1], van op de hoogte dat [persoon 3] aan [persoon 1] had laten weten niets meer voor hem te kunnen betekenen, nadat zowel een projectleider van het project MifidII als de [functie 2] [persoon 4] aan haar hadden laten weten geen belangstelling te hebben voor Greenlight.

Klaarblijkelijk was verweerder er ook van op de hoogte dat het gesprek tussen [persoon 4] en [persoon 1] dat vervolgens op 8 november 2016 alsnog plaatsvond, ook op niets was uitgelopen. Een dag later laat hij immers aan [persoon 1] weten dat [persoon 6] de persoon is “waar alles van mifid samenkomt.” Nog een dag later brengt hij zelf Greenlight onder de aandacht van [persoon 6], waarna [persoon 1] met medeweten van verweerder (hij was cc-geadresseerde) tracht per e-mail een afspraak te maken met [persoon 6].

4.7. Het is de tuchtcommissie niet duidelijk geworden welk belang van de bank verweerder diende door [persoon 1] op [persoon 6] te wijzen als de persoon bij wie [persoon 1] terecht zou kunnen nadat eerdere pogingen van [persoon 1] om Greenlight te verkopen aan de bank waren mislukt. Evenmin is duidelijk waarom hij –in zijn functie als [functie 1]- zelf Greenlight bij [persoon 6] onder de aandacht heeft gebracht. Het was hem immers reeds duidelijk dat de *business* (de interne opdrachtgever) én de [functie 2] geen belangstelling hadden. Daarbij komt dat de whatsappberichten die verweerder in aanloop naar het contact met [persoon 6] naar [persoon 1] stuurt, namelijk “*fingers crossed*” en “*beetje herrie blijven maken. En dat jullie al accoord zijn met de contractvoorwaarden*”, moeilijk anders kunnen worden begrepen dan een aanmoediging en advies aan [persoon 1] over hoe hij zich het beste kon opstellen. De tuchtcommissie concludeert dat verweerder als [functie 1] een leverancier, [bedrijf], heeft willen helpen Greenlight binnen de bank aan de man te brengen, zonder dat daar een vanuit zijn functie te verklaren aanleiding voor bestond.

4.8. De tuchtcommissie gaat in dit verband voorbij aan het verweer dat verweerder contact zocht met [persoon 6] omdat hij van andere bankmedewerkers geen eenduidig antwoord kreeg “over de formalisering van de opdracht aan [bedrijf]”. De inhoud van het e-mail- en whatsappverkeer omtrent het contact met [persoon 6] biedt geen steun voor de stelling dat dit het doel was van het contact. Uit de e-mail van [persoon 1] van 15 november 2016 aan [persoon 6] blijkt onmiskenbaar dat het doel van de afspraak was om een mogelijkheid te krijgen Greenlight als MifIDII-oplossing toe te lichten, en dus ook dat er geen opdracht aan [bedrijf] was verstrekt. Uit het whatsappverkeer tussen verweerder en [persoon 1] dat plaatsvond na die e-mail, die verweerder als cc geadresseerde heeft ontvangen, blijkt ook niet dat verweerder van een ander doel is uitgegaan. [Persoon 6] is volgens verweerder degene bij wie ‘alle mifid bij elkaar komt’ en zij had geen belangstelling voor een gesprek met [bedrijf]. Voor verweerder moet daarom, ook na deze poging om met [persoon 6] in gesprek te komen, duidelijk zijn geweest dat geen opdracht zou worden verstrekt aan [bedrijf].

4.9. In dit verband merkt de tuchtcommissie op dat zij voorbij gaat aan de op 9 juni 2020 zijdens verweerder in het geding gebrachte e-mail van [persoon 3] van 4 november 2016 van 10.58.33 uur, waarin [persoon 3] aan [persoon 4] zou hebben geschreven: “*Ik heb [persoon 1] de opdracht gegeven om ons met MAR te gaan helpen.*” De authenticiteit van die e-mail is geenszins komen vast te staan. De advocaat van verweerder heeft immers eerder, namelijk bij zijn verweerschrift van 22 maart 2018, een e-mail van [persoon 3] van dezelfde datum van 10.56.33 uur ingebracht, waarin [persoon 3] slechts aan [persoon 4] schrijft dat het haars inziens zinvol kan zijn om de mogelijkheden van Greenlight voor MAR met [persoon 1] te bespreken. In de e-mails die volgen, wordt die afspraak tussen [persoon 4] en [persoon 1] ook daadwerkelijk gepland (de afspraak van 8 november 2016). De tuchtcommissie vermag niet in te zien waarom [persoon 3] eerst bij [persoon 4] zou opperen dat hij een gesprek met [persoon 1] aangaat, om (exact) twee minuten later aan [persoon 4] te e-mailen dat zij zelf, kennelijk zelfstandig, al een opdracht aan [persoon 1] heeft verstrekt. Evenmin is verklaarbaar waarom, zoals hiervoor uitgezet, daarna op 15 november 2016 nog wordt getracht de mogelijkheden van Greenlight bij [persoon 6] toe te lichten. Er zou op dat moment immers al een opdracht zijn verstrekt door de *business* ([persoon 3]).

4.10. Verweerder heeft vervolgens op 25 november 2016 een template van een delivery agreement toegezonden aan [persoon 1]. Daarnaast is met zijn medeweten [bedrijf] begin december 2016 in het facturatiesysteem van de bank geplaatst. Verweerder heeft verklaard, en namens hem is ook aangevoerd, dat het hier om voorbereidende werkzaamheden ging. Nadat hij van [persoon 1] te horen had gekregen dat door [persoon 3] mondeling een opdracht was verstrekt aan [bedrijf], en omdat het een tijd kon duren voordat een leverancier in het facturatiesysteem was toegevoegd, heeft hij dit in gang gezet. De tuchtcommissie merkt in dit verband allereerst op dat het niet bij voorbereidende werkzaamheden is gebleven. Blijkens de whatsappberichten van 15 december 2016 wist verweerder dat [persoon 1] ook reeds daadwerkelijk toegang tot het facturatiesysteem wilde hebben. Daar komt bij dat uit de opmerking van verweerder in zijn e-mail van 16 december 2016 “*mijn suggestie is om urenstaten af te tekenen voor nu. Zodra de PO en papierwinkel gereed is dan kan er gefactureerd worden*” volgt dat hij wist dat [bedrijf] via dit facturatiesysteem bedragen bij de bank in rekening wilde brengen. De tuchtcommissie is van oordeel dat, op dat moment en met die kennis, van verweerder een zorgvuldiger optreden verwacht had mogen worden. Hij had minst genomen bij de *business* ([persoon 3], [persoon 4]) moeten verifiëren, gelet op eerdere duidelijke afwijzingen om [bedrijf] te laten leveren, of zij daadwerkelijk een opdracht hadden verstrekt. Hij had ook moeten navragen of juist was dat, in afwijking van wat hetgeen gebruikelijk was, die opdracht mondeling was verstrekt, voordat hij als [functie 1] toeliet dat een leverancier werkzaamheden in rekening zou gaan brengen zonder dat er een schriftelijke overeenkomst was. Deze gang van zaken was immers hoogst ongebruikelijk, blijkens ook de eigen verklaring van verweerder dat een mondelinge opdracht “bijzonder ongewoon” is, en dat hij “binnen het procurement systeem” niets met een mondelinge opdracht kan (bijl. 19, p. 12). Daar komt bij dat, zoals reeds uiteengezet, verweerder wist dat in de periode van 3 tot 17 november 2016 iedere bankmedewerker die door [persoon 1] omtrent Greenlight was benaderd ([persoon 3], [persoon 4] en [persoon 6]) de boot had afgehouden, ook ondanks de inspanningen van verweerder zelf. Hierin lag temeer reden om bij de *business* na te gaan of het nu plots wél de bedoeling was dat [bedrijf] werkzaamheden in rekening zou brengen in het project MiFIDII. Verweerder had in dit verband niet slechts mogen varen op de mondelinge mededeling van de leverancier zelf ([persoon 1]) dat er door [persoon 3] mondeling een opdracht was verstrekt.

4.11. Verweerder heeft naar het oordeel van de tuchtcommissie voorts onzorgvuldig gehandeld door de in maart 2017 door [bedrijf] aan hem overhandigde facturen in ontvangst te

nemen zonder vervolgens andere medewerkers of afdelingen van de bank (de *business*, Legal) daarover te informeren. Reeds daarvóór, zo blijkt onder meer uit de e-mail van [persoon 2] van 17 februari 2017 waarin wordt gesproken over openstaande facturen, was hem eens te meer duidelijk dat [bedrijf] nog steeds bedragen in rekening wilde brengen bij de bank. Dit werd feitelijk bewaarheid doordat hem facturen van opgeteld ruim een half miljoen euro werden overhandigd. In het licht van het feit dat namens de *business* nog steeds geen order was geplaatst in [systeem], noch een ondertekende overeenkomst aanwezig was, had dit voor verweerder aanleiding moeten zijn de door hem in ontvangst genomen facturen binnen de bank aan de orde te stellen, en niet slechts te bewaren in zijn kast. Dat verweerder, zoals aangevoerd, tegen [persoon 1] en [persoon 2] zou hebben gezegd dat hij “niets met de facturen kon” doet daaraan niet af.

4.12. Ook uit de contacten die verweerder vervolgens had met [persoon 1] over het geschil over de openstaande facturen volgt naar het oordeel van de tuchtcommissie dat verweerder zich heeft ingezet voor de belangen van [bedrijf]. In de wetenschap dat de bank zich mogelijk zou moeten gaan verweren tegen een claim van [bedrijf] van (op dat moment) minst genomen een half miljoen euro, heeft hij tot twee maal toe [persoon 1] geadviseerd over e-mails die [persoon 1] over die facturen aan de bank wilde sturen. Ook het gegeven dat [persoon 1] geen terughoudendheid voelde om verweerder -een werknemer van de bank- inzage te geven in de wijze waarop [bedrijf] zich in het geschil met de bank wilde opstellen, sterkt de conclusie dat verweerder de belangen van de bank en [bedrijf] niet goed heeft gescheiden. Dat verweerder zelf ook inzag dat hij in dit verband een dubbelrol speelde, blijkt uit het whatsappbericht waarin hij schrijft dat hij ‘exposed’ was na de e-mail van [persoon 10]. Tot slot is er de opmerking van (kennelijk) een naaste van [persoon 1] een dag na het indienen van de claim van 1,5 miljoen euro, dat zij de hoofdtribune voor verweerder zou uitkopen als de bank het geld zou storten. Ook hieruit volgt dat aan de kant van [bedrijf] de verwachting is gewekt dat verweerder hierin iets voor [bedrijf] kan betekenen.

4.13. Gelet op het voorstaande ontstaat een beeld waarin verweerder zich in zijn functie bij de bank niet met de professionele distantie heeft opgesteld die van hem verwacht mocht worden ten opzichte van één van de leveranciers van de bank, namelijk [bedrijf]. Dit begint door [bedrijf] een raamovereenkomst te sturen op een moment dat geen sprake is van (onderhandelingen over) een overeenkomst en vervolgens mee te helpen om [bedrijf] leverancier van de bank te laten worden zonder dat het screeningsproces is doorlopen. Verweerder geeft [bedrijf] informatie om te bevorderen en/of te bewerkstelligen dat [bedrijf] er in slaagt dat zij het product Greenlight kunnen verkopen aan de bank. Verweerder heeft zich onvoldoende kritisch en zorgvuldig opgesteld toen hem duidelijk werd dat [bedrijf] trachtte werkzaamheden bij de bank in rekening te brengen, terwijl hem van een formele opdracht van de *business* niets was gebleken. Tot slot heeft hij in de uitoefening van zijn functie de belangen van de bank niet onderscheiden van de belangen van [bedrijf], door [persoon 1] te adviseren over de wijze waarop hij zich in het geschil met de bank over de vermeende openstaande facturen moest opstellen.

Verweerder betrok [persoon 1] verder ook bij andere facetten in de uitoefening van zijn functie, door hem in januari 2017 de e-mail met een overeenkomst met SAP door te sturen (klachtonderdeel B). Het is de tuchtcommissie niet gebleken dat, zoals zonder feitelijke onderbouwing gesteld namens verweerder, het doorsturen van de e-mail plaatsvond na afstemming Legal. De tuchtcommissie gaat hier dan ook aan voorbij, temeer omdat verweerder zelf op 13 september 2017 heeft verklaard dat hij dit contract niet aan Jan en Alleman kan doorsturen (bijl. 19, p. 47) en ook nadien, op 28 september 2017, nog heeft verklaard: “*Achteraf had ik dit niet met [persoon 1] (tuchtcommissie: [persoon 1]) moeten delen*” (bijl. 20, p. 12).

4.14. Verweerder heeft, gelet op het voorgaande, gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 2, 4 en 5.

4.15. De ernst en de lange duur van het hiervoor beschreven handelen in strijd met de gedragsregels, waaronder integriteitsschendingen met betrekking tot [bedrijf], rechtvaardigen naar het oordeel van de tuchtcommissie een beroepsverbod van niet geringe duur. Van iedere bankmedewerker wordt verwacht dat hij of zij zorgvuldig handelt en integriteit hoog in het vaandel heeft staan. Alleen dan kan het vertrouwen van de samenleving in het bankwezen in stand worden gehouden en verder worden verbeterd. In het geval van verweerder zijn de belangen van [bedrijf] zo verstrengeld geraakt met de uitoefening van zijn functie, dat van een integer handelend bankmedewerker geen sprake meer was.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**.

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **negen (9) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, dr. A.J.C.C.M. Loonen en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

voorzitter

secretaris

De secretaris is buiten staat deze beslissing mede te ondertekenen.

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 29 juli 2020.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.